

A ZSOLTÁROK ELSŐ KÖNYVE

AZ EREDETI HÉBERBŐL MAGYARRA FORDÍTOTTA

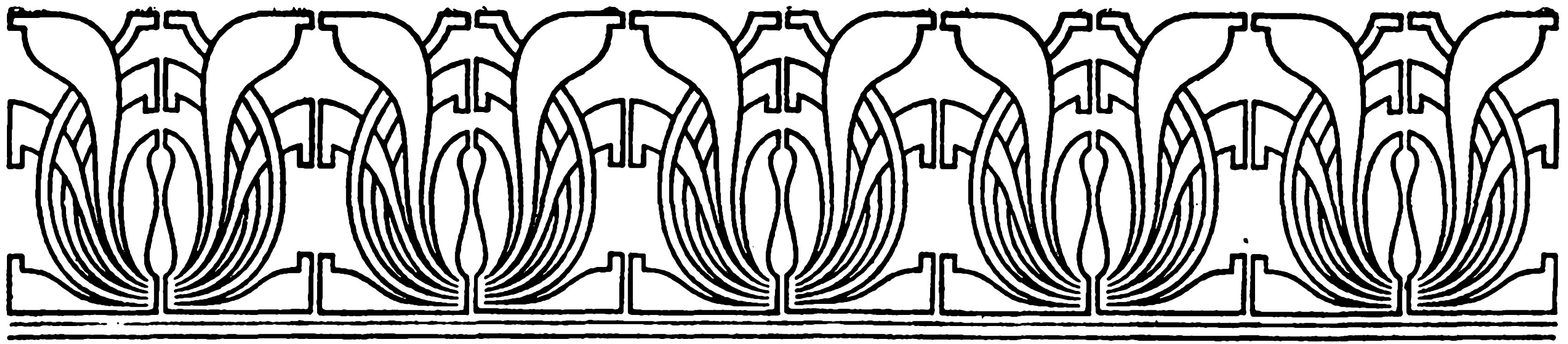
DR. KECSKEMÉTHY ISTVÁN

REF. THEOLOGIAI TANÁR.

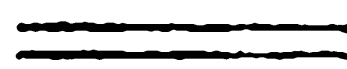
ZILAH,
NYOMATOTT SERES SAMU KÖNYVNYOMDÁJÁBAN
1910.

Nyomatott Seres Samu könyvnyomdájában, Zilah. 1910.

1.

- 1 Oh boldog ember az, aki nem jár
A hitetlenek gonosz tanácsán;
A bűnösöknek nem áll ösvényére;
A csúfolóknak nem ül a székébe:
- 2 De kedve telik az Úr törvényében;
Éjjel és nappal az van elméjében.
- 3 És így olyanná lesz, mint az a fa,
Mely vízfolyáshoz van elplántálva;
Amely gyümölcsét idején megadja,
És a mellett el nem hervad a lombja;
És amit csak tesz, minden sikerül,
Mert hittel teszi, nem hitetlenül.
4. Nem így van a hitetlenek dolga;
Hanem, mint a szélhajtotta polyva!
- 5 Így nem áll meg hitlen az ítéletben,
Sem bűnös az igaz gyülekezetben.
- 6 Mert az igaz útját az Úr tudja;
De elvész a hitetlenek útja.

2.

- 1 Miért zúdultak fel a pogányok;
A népek hiú terveket mért szőnek?
- 2 Összeállnak a földi királyok,
Mindnyájan összeülnek a felségek
Az Úr ellen és ő Felkentje ellen:
- 3 „Láncát tépjük, dobjuk le kötelét!”
- 4 Nevet ezen az, aki ül a mennyben;
Megcsúfolja őket az Úr ezért.
- 5 Haragjában hozzájuk így szól majd,
Búsulásában őket szétrebbentve:
- 6 „De én állítottam királyomat
Fel a Sionra, az én szent hegyemre!”
- 7 „Törvényül mondom, mit az Úr szólt nékem:“
»Én fiam vagy te, ma szültelek én:
- 8 A pogányokat odadom, kérd tőlem,
Örök birtokúl a föld kerekén;
- 9 Zúzd vasbottal, cserépként törd őket!»
- 10 Most tehát, királyok, bölcsek legyetek;
Földnek bírái észre térjete:
- 11 Félelemmel az Urat tiszteljétek;
És örvendjete néki remegéssel.
- 12 Fiát csókolván, megtart szerelme:
Haragja lobban nagy hirtelenséggel;
De boldog az mind, ki bízik benne.
-

3.

1 Dávid zsoltára; mikor fia, Absolon elől futott.

- 2 Hogy megsokasodtak,
Akik háborgatnak!
Sokan állnak ellenem;
- 3 Sokan mondják rólam,
Én megváltó Uram,
„Nincsen üdve Istenben“.
- Szelah.
- 4 Pedig Te vagy nékem
Pajzsom, dicsőségem,
S ki fejem felemeled.
- 5 Istenemhez én csak
Egy szóval kiáltsak,
Szent hegyéről megfelel.
- Szelah.
- 6 Nyugodt pihenésem,
Álmom, ébredésem,
Mert kezén tart Istenem;
- 7 Nem félek senkitül,
Tizezren bár körül
Álltak is fel ellenem:
- 8 Kelj fel, Uram Isten,
Engem szabadíts meg;
Mert Te verted állon mind
Ellenségeimet;
A gonosztevőknek
Te törted ki fogait.
- 9 Az Úré a megtartás;
A hívő szentekre,
Választott népedre
Szálljon tőled bő áldás.
- Szelah.

4.

1 A karmesternek húros hangszerre; Dávid zsoltára.

2 Szólj, ha hivlak, igaz Istenem,
Ki, mikor szükségben éltem,
Enyhítettél nagy szükségemen;
Tégy irgalmasságot énvelem,
És hallgasd meg könyörgésem.

3 Férfiak, meddig lesz nálatok
Dicsőségem szégyenemre;
Meddig szerettek még hívságot,
Meddig kerestek hazugságot
Vágyakozva, epekedve?

Szelah.

4 De azt most jól tudjátok meg ti,
Hogy az Isten csoda módon
Nagy kegyelmével kitünteti
Az olyat, ki szentje lett neki:
Meghallja az Úr, ha hívom!

5 Reszkessetek és ne vétsetek;
Mondjátok ezt szívetekben
Ágyatokon, s legyetek veszteg.

Szelah.

6 Áldozzatok igaz szíveket,
És bízzatok az Istenben.

7 Sokan vannak, kik szólnak búsan:
„Ki tesz minket jobb helyzetbe?
Orcád fényét hozd reánk Uram!...“

8 Nékem meg oly fényes az utam!
Több örömet adsz szívembe,

Mint amennyit ember álmodik
Ha búza s bor bőven gyűlt be:

9 Békén fekszem, egyben alszom is,
Mert az én biztos lakásom itt
Te vagy, Uram, egyedül Te!

5.

1 A karmesternek, a nehilóthra (fuvolakíséretre?);
Dávid zsoltára.

(A 9-ik zsoltár ritmusára.)

2 Uram, halld meg mondásomat,
Értsd meg sóhajtozásomat;

3 Figyelj hangom kiáltására,
Én Istenem, szívem királya.

Mert Te hozzád imádkozom,

4 Uram, reggel halld meg hangom;
Reggel nyújtom áldozatomat,
S várom a te jó válaszodat.

5 Mert a gonoszt nem kedveled,
Nem lakhatik rossz teveled;

6 Nem tűrheted a dicsekedőt,
Én Istenem, szemeid előtt.

Gyűlölsz minden gonosztevőt,

7 Ki hazudik, elveszted őt;
Álnokság és vér emberétől
Visszaborzad az Úr szívéből.

8 De én te nagy irgalmadban
Eljöhetek szent házádba;
Hajlékodban térdet hajthatok,
Félelmedben leborúlhatok.

9 Uram, vezess engem szépen
Igazságod szent fényében;
Azokért, kik lesnek rám nagyon,
Vigy egyenest a te útadon.

10 Mert szájokban nincs igazság,
Belsejökben van gonoszság;

Megnyitott sír a torkuk nekik,
Nyelvök síma, az hízelkedik.

11 Bűnhödtesd meg őket, Uram,
Essenek el tanácsukban;
Lökd el bűnük árjában őket,
Mert ellened pártot ütöttek.

12 Hanem akik bíznak benned,
Mindörökké örvendjenek,
Újjongjanak vidám kedvvel,
S fedd be őket szerelmeddel;

13 Hadd vígadjon mind az, aki
A nevedet hőn szereti,
Az igazat hogy Te megáldod,
Pajzsúl neki jókedved adod.

6.

1 A karmesternek húros hangszerre; az oktávra.
Dávid zsoltára.

2 Ne ítéld meg haragodban;
És felindulásodban
— Noha méltó vagyok —
Ne büntess meg, Istenem:
3 Adj kegyelmet énnekem,
Mert én elhervadok;

Adj gyógyulást a testemnek,
Mert csontjaim reszketnek,
Haragod rettegik;

4 A lelkem is fél, remeg,
Mindenfelől félelmek;
S Te, Uram, még meddig?

- 5 Térj meg, Uram, mentsd meg lelkem,
Üdvömet add meg nekem
Szíved kegyelmiért;
- 6 Mert nincs rád a halálban
Emlékezés; sírjában
Tégedet ki dicsér?
- 7 Elfáradtam nyögésemben,
Úszik ágyam éjente,
Könyben olvad párnám;
- 8 Bútól elsötétültek
Szemeim, elvénültek,
Ellenségim láttán.
- 9 Félre mind, kik bűnt követnek,
Mert beszédét könnyemnek
Az Úr meghallgatta;
- 10 Meghallgatta az Isten
Könyörgésem szívesen,
Imám elfogadja.
- 11 Megretten majd ellenem,
S mind megfordúl hirtelen,
S szégyennel megy vissza.

7.

1 Dávid siggájnya, melyet az Úrnak énekelt; a benjámini
Kús dalgában.

- 2 Uram Istenem benned bíztam:
Ments meg engemet, kérlek bizton,
Mind azoktól, kik üldöznek,
És engemet szabadíts meg:
- 3 Hogy szét ne tépjék a lelkemet,
Mint orozlánok, életemet,
Marcangolva nagy kegyetlen,
Mivel nincsen, ki megmentsen.

- 4 Úr Isten, ha én ezt megtettem;
Ha van hamisság a kezemben;
- 5 Ha gonoszsal fizettem én,
Azt, ki velem békében él,
- 6 (Ki ok nélkül bánt, azt is védem):
Ellenség úzzön, el is érjen,
Éltem földre letiporja;
Dicsőségem rántsa porba. Szelah.
- 7 Kelj fel haraggal, állj meg fennen
Ellenségeim dühe ellen;
Törvényadó: ébred, védj meg!
- 8 S övezzenek sereg népek:
És a magasba térj felettek. —
- 9 Az Úr ítéli a népeket:
Ítéld meg úgy, Uram, engem,
Amily igaz s ép a lelkem.
- 10 Szűnjék meg rosszak rosszasága,
S igazat állíts a talpára:
Mert az, aki a szíveket
Vizsgálja és a veséket,
Igaz Isten és szent a célja.
- 11 Az én pajzsom az Istennél van,
Ki megmenti a híveket,
Az egyenes szívűeket.
- 12 Az Isten bíró, igazságos;
És erős Isten, nagy jóságos,
De minden nap kész haragja.
- 13 Ha meg nem tér a bűn fia,
Kardját feni; íjját meghúzta,
Nyilát ráteszi az íjzhúrra.
- 14 Így szeg ölő fegyvert néki;
Nyilait megtüzesíti.

- 15 Ímé vajúdik álnoksággal;
 Mert bajt fogant, és szül csalást majd.
 16 Mély gödröt vájt; s bele esett,
 Amit másnak ásott vermet.
 17 Térjen a baj az ő fejére,
 Bűne a feje tetejére.
 18 Áldom Istent, hogy mily igaz;
 S zengem nevét, hogy mily nagy az!

8.

- 1 A karmesternek, a szüreti ünnepre; Dávid zsoltára.
 2 Uram, mind e földön oly nagy a neved,
 Hadd énekeljem hát dicsőségedet!
 3 Gyermekajkából építél erőt,
 Hogy elnémítsd az ellened merőt.
 4 Ha látom egedet, újjaid mivét;
 Holdat s csillagokat, miket készítél;
 5 Mi az ember, hogy rá emlékezel;
 Mi vagyok én, hogy törődöl velem?
 6 Kissé kisebbé tetted az Istennél;
 De fejére dísz, dicskoronát tettél:
 7 Kezed munkáján úrrá tetted őt;
 Lába alá től minden létezőt.
 8 Juhot s mindenféle házi állatot;
 Mezei vadat is;
 9 égi madarat;
 És halat, mely ró vízösvényeket:
 10 Uram, e földön mily nagy a neved!

9.*

1 A karmesternek a Múth labbén^{**}-re; Dávid zsoltára.

2 Uram, hálás az én szívem;
Csodáidat hadd hirdetem.

3 Hadd örüljek s örvendjek benned;
Énekeljek, Felség, nevednek.

4 Ellenim, ha vissza mernek,
Előtted elhullnak, vesznek;

5 Mert megadtad jogom, igazam,
Széket ültél igazságosan.

6 Népet intél, gonoszt vesztél,
Nevét végkép eltörölvén.

7 Az ellenség végkép elveszett,
Városiról sincs emlékezet.

8 De az Úr mind ott ül székén,
Ítéletre készülődvén.

9 És Ő oszt itt majd igazságot,
Népek közt tart méltányosságot.

10 S az Úr lesz a szegény vára,
Vár a szükség órájára;

11 S bíznak benne, kik tudják nevét,
Mert könyörgőt el nem hagyott még.

12 Sion Urát zengjétek itt;
Vigyétek szét nagy tetteit.

13 Mert, ki számon kéri a vért, lát;
Nem feledte a szegény jaját.

* Ez a zsoltár a 10-ikkel együtt egy arany ábécé volt; de most már megzavarodott benne az ABC rend, és kivált a 10-edik első felében teljesen eltűnt a sok változtatás miatt.

** Valószínű, hogy e szavakkal kezdődött valami ismert ének; de, hogy mit jelentenek, az ma már teljesen bizonytalan, bár a szavak ismeretesek.

- 14 Könyörülj meg, Úram, rajtam,
Lásd meg, rajtam mennyi baj van,
Mit szenvedek gyűlölőimtől;
Te végy ki a halál tőrüből.
- 15 Hogy én minden dicséreted
Mindenütt hadd beszéljem el;
Kapuiban a szent Sionnak,
Hadd örvendjek megtartásodnak.
- 16 Népek estek ön vermükbe;
Bele léptek ön tőrükbe.
- 17 Kitudódott az Úr, törvényt tett:
A gonosz öntette foglya lett.
- 18 A gonoszok sírba térnek,
Isten nélkül minden népek.
- 19 Mert nem mindig lesz elfelejtve
A szegény, és reménye veszve.
- 20 Hogy erőt a test ne vegyen,
Tégy törvényt a népek ellen;
- 21 Őket retentsd meg félelmeddel,
Hogy tudják meg: a nép csak ember.

10.

(A 9-ik zsoltár ritmusára.)

- 1 Miért állsz, Úram, távol épen,
Rejtőzöl el a szükségben?
- 2 Szegényt éget gonoszok dölyfe;
Tervük őket ejtse majd tőrbe.
- 3 Mert dicsekszik a rossz vágya,
S a kapzsi az Urat bántja.
- 4 A rossz hetykén „Számon nem veszi“,
„Nincsen Isten“, ezt emlegeti.

5 Mindig sikert ér útjával:
 Itéleted tőle távol;
 Támadói? Ő csak fúj rájuk;
 6 Szól magában „Meg nem hátrálok,”

„Firól-fira nem ér csapás.”
 7 Száján átok, csalás, nyomás;
 Nyelve alatt baj, bűn fő egyre.
 8 A falukban kiül a lesbe;

Ártatlant öl a rejtekben;
 Nyomorultat kísér szemmel.
 9 Mint oroszlán, úgy ül leshelyén;
 Lesi, hogy megkapja a szegényt;

Ha hálót vet rá, megkapja.
 10 Lapúl, magát földig hajtja,
 S ereje a szegényt elejti.
 11 Szól magában „Isten felejt”;

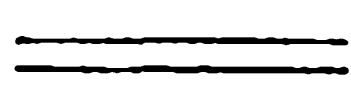
„Szemet huny rá, soh' sem látta“...
 12 Kelj fel, Uram, állj a gátra:
 Ne felejtsd el a szegényeket!
 13 A gonosz mért szóljon Tégedet?

Mért mondja, számon nem veszed?
 14 Láttad; mert bajt, bűnt ró kezed:
 A nyomorútt rád hagyja magát;
 Az árvának segélyt karod ad.

15 Törd le karját a bűnösnek,
 Üldözd bűnét, mit „nem lelsz meg“.
 16 Az Úr király, örökké él Ő:
 A pogányság eltűnt földjéről.

17 A szelidek hő óhaját,
 Uram Isten, meghallgatád ;
 Készítsd el hát jól a szívöket,
 Figyelj arra, mit kérnek tőled :

18 Hogy az árva és elnyomott
 Nyerjen végre emberjogot,
 Földi ember többé ne legyen
 Félelmes úr más embereken.

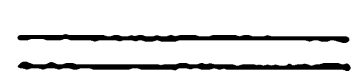

11.

1 A karmesternek, Dávidtól.

(A 42-ik zsoltár dallamára.)

Én megbíztam Istenembe :
 Mért mondjátok lelkemnek,
 „Fuss, kis madár, hegyetekre ;
 2 Rád itt nyilat szegeznek,
 Rá tették már a húrta,
 Hogy szívedet átfúrja :
 3 Hol már dőlnek az oszlopok,
 Őszinte szív mihez fog ott ?“
 4 Az Úr égi szent trónján van ;
 De szemei ránk néznek.
 5 Nézi, ki jár igazságban,
 S gonoszokat ítél meg :
 6 Tőreső száll nyakukba,
 Tűz, kén, láng poharukba.
 7 Mert igaz Ő, hívek atyja :
 Őszinte szív megláthatja.

12.

- 1 A karmesternek, az oktávra. Dávid zsoltára.
- 2 Tarts meg, Uram, mert eltűntek a szentek;
Emberek között nincs is már, ki hű.
- 3 Egymással csupa hívságot kergetnek;
Az ajkuk síma, szavuk kétszinű.
- 4 Majd kiirt az Úr minden síma ajkut;
Kiknek nagyokat hánytorgat nyelve:
- 5 Akik azt mondják, „Nyelvünkben hatalmunk;
Ajukunk miénk, ki parancsol ebbe?”
- 6 Az elnyomottak kifosztása miatt,
A szegényeknek sóhajtásiért
Most felkelek én, azt mondja az Úr majd;
Megszabadítom, akit bárki sért.
- 7 Uram, ígéd tiszta; cseppentett ezüst:
- 8 Megőrzöd őket Te e nép ellen...
- 9 Gonoszok csak akkor járhatnak körül,
Mikor züllöttség áll tiszteletben.

13.

- 1 A karmesternek. Dávid zsoltára.
- 2 Végkép meddig felejtész el?
Uram, tőlem míg rejtezel?
- 3 Meddig forr még tanács lelkemben,
Egész nap kín sajtó szívemben?
Ellenségem meddig megy fel?
- 4 Nézz rám, felelj, én Istenem:
Világosítsd meg a szemem,
Ne szenderüljek el halálra,
- 5 Ellenségem diadalára;
Ne örüljön elestemem.

6 Mert kegyelmed volt énnekem
 Bizodalمام és énekem :
 Hadd örüljön szívem üdvödnek.
 Én az Úrnak hadd énekeljek,
 Mert olyan jót tett én velem !

14.

1 A karmesternek: Dávidé.

Bolond mondja azt, hogy nincsen Isten,
 Szívében magát ezzel hitegeti.
 Romlott a világ, és szörnyűk tettei :
 Aki jótévő volna, az nincsen,
 Csak egy sincsen.

2 Égből az embert nézi az Isten,
 Lássa van-e okos, Istent kereső :

3 Mind eltért, mind romlott, hamis, tettető,
 Aki jót tenne, közöttük nincsen,
 Még egy sincsen.

4 Hát a gonoszok mind ezt nem tudják ?
 Kik az én népemet falják, megeszik,
 Kik az Úr Istennek kenyerét eszik,
 De segítségül nevét nem hívják,
 Nem imádják.

6 Meg fog majd szűnni népem fájdalma,
 Mert az Úr néki bizonyos oltalma.

7 Az Úr Sionból bizonynal megadja
 Izráel üdvét felragyogtatja,
 Nekünk adja.

Mikor az Úr majd nagy kegyelmében
 Népe bús sorsát megfordítja jóra,
 Vigad majd Jákób, amint az Úr szóla,
 Örvend Izráel az Úr kedvében,
 Örömében.

15.

1 Dávid zsoltára.

- Uram, ki jár szenthelyedben;
 Ki lakhatik szentséged hegyén?
 2 Az, aki él feddhetetlen,
 S igazságos szóban, tettben;
 És szívében igazat beszél.
- 3 Nem rágalmaz senkit szája;
 Nem bántja meg felebarátját;
 Szégyent nem vesz fel társára;
 4 Ami csunya, azt utálja;
 És tiszteli az Úr hű nyáját.
- Kárral is megáll esküvést,
 Ebben szilárd és nem tétova;
 5 Nem kamatra adja a pénzt;
 Nem fogad el vesztegetést.
 Aki így tesz, meg nem ing soha.
-

16.

1 Miktám; Dávidé.

- Őrizz meg, Uram, mert benned bíztam.
 2 „Én Uram vagy Te“, azt mondtam Uramnak,
 Csak Te vagy jó minden javaimban.
 3 És még a szentek, kik a földön vannak,
 Azok a nagyok igazán énnálam;
 Minden kedvemet azokban találom.
- 4 Sok bűt érnek, kik más után futnak.
 Áldozatúl vért töltnek a kelyhekbe,
 Én nem áldozom áldozatjukat;
 Még nevöket sem veszem a nyelvemre:
 5 Örök részeműl az Úr jutott nekem;
 Ő tartja kezében sorsom, életem.

- 6 Birtokom így hát szép helyen jutott;
Örökségem is ragyog reám szépen.
- 7 Áldom Istent, hogy tanácsot adott:
Még éjszaka is tanít belső részem.
- 8 Az Urat mindig magam elé tettem;
Nem ingok meg, mert Ő itt van mellettem.
- 9 Ezért a szívem oly örömteli,
A lelkem ezért vigad egyre, újra;
Bizalmát testem is ebben leli.
- 10 Mert életemet nem hagyod a sírra;
Te nem adod oda a te szentedet,
Hogy romlásra jusson, ki drága neked.
- 11 Taníts meg engem, Istenem, Uram,
Hogy az útam az élet útja legyen:
Minden örömök teljessége van
Mindenfelé ott, ahol Te vagy jelen;
Jobbodban mindig vannak kedvességek,
Ha fáj a szív, vagy ha örvendez a lélek.

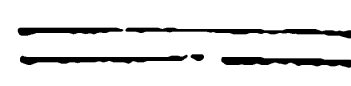
17.

1 Dávid imája.

- Halld meg, Uram, igazságom,
figyelj az én kiáltásomra;
Hallgass az én imádságomra,
mert csalárdság nincsen számon.
- 2 Ítéletem tőled jőjön ki;
Becsületre szemed nézzen.
- 3 Megvizsgáltad szívem éjjel;
Megtisztítál, nincs rajtam semmi.
- Nem tör ki szám, nem ing hitem
- 4 embertettek gonoszságára;
A te ajkad tanítására
én magamat megőriztem.

- Az erőszakos ember útja
- 5 Összeomlik kis okokon;
Én járok a Te nyomodon,
Lábom meg nem ing, útját tudja.
- 6 Hívtalak, mert felelsz nékem;
Halld meg szavam, énhozzám jőjj le:
- 7 Csodás kegyed, hívők mentője,
Lássa rajtam ellenségem.
- 8 Szemfényedként őrizz, ments meg,
Szárnyad árnya elfedezzen
- 9 Fosztogató rosszak ellen;
Kik életemért kerülgetnek.
- 10 Szívök kövér, be van zárva;
Szájok beszél kevélységeket.
- 11 Minden lépten megkerülgetnek:
Lesik, mikor rátnak sárba.
- 12 Olyanok, mint az oroszlánok,
lihegnek a zsákmány után;
S mint vérszomjas kis oroszlán,
mely rejtve ül, s prédára vár ott.
- 13 Kelj fel, Uram, előzd meg Te,
Sújtsd le, értem harcolj meg vele;
Életemet kardod ereje
A gonosztól hogy megmentse.
- 14 Emberektől őrizzen kezed,
Emberektől, kik testiek,
és a felett nincs semmijek,
kiélvezik ezt az életet,
- És Te sok szép földi javad
nekik adod, azzal telnek be;
Fiaik vannak és ezekre
hagyják ami tőlük marad.

15 Én igazságban Téged várlak,
 orcád fényét szemlélgetem;
 Ha ébredek reggeleken,
 megelégszem, ha Téged látlak.

18.

1 A karmesternek. Az Úr szolgájáé Dávidé,
 aki ennek az éneknek szavait mondta az
 Úrnak, mikor megszabadította őt az Úr
 minden ellenségeinek markából, és a Saul
 kezéből,

2 és ő mondta: Szeretlek téged Uram, én
 erőm!

3 Az Úr sziklám s váram, ő ment meg engem;
 Én köszálam, bátran hozzá menekszem;
 Paizsom és idvességem szarva:
 Bástyatornyom, meg nem ingok rajta.

4 Dícséretes az Úr, én őt kiáltom:
 S győzni fogok ellenségen, világon.

5 Haláltörök körülvettek engem,
 S bűnpatakok ijegetnek engem.

6 A sírverem kötelei környeztek:
 Haláltörök egész körül öveztek.

7 Szükségemben én az Urat hívtam,
 S Istenemhez kiáltottam bizton:

Meghallotta templomából szavamat,
 S kiáltásom hallgatatlan nem maradt.

8 És megrendült, és reszketett a föld;
 És remegett az ég alapja fönt.

9 Füst szállott fel haragjának szelétől;
 Izzó szenek gyúltak lángra hevétől.

10 S lehajtotta az eget és lejött,
 S sötétség volt a lábai előtt.

- 11 Kérubra űlt és úgy repűlt előre ;
S szelek szárnyán úgy csapott le a földre.
- 12 Sátoráűl a sötétség fedte :
Felhűk vastag, vizes, sötét leple.
- 13 Fény elűtte, felhű foszlik elűle ;
Izzó szenek gyűladnak ki belűle.
- 14 Dűrűg az űr haragja a mennybűl ;
S a felsűges Isten szava zendűl.
- 15 S kűldűtt nyila ellenimet szűtverte,
Sok villáma rűműlethe ejtette.
- 16 Akkor látszott a vizeknek medre,
Kilátszott a vűlág alapkűve,
Az űr feddű kiáltása hevűtűl,
Nagy haragos lelkűnek bűs szelűtűl.
- 17 A magashűl lenyűl, megfog szűpen,
Nagy vizekbűl kihűz engem űpen.
- 18 Ellenemtűl, aki erűs, megment Ő,
S kik gyűlűlnek, mert hatalmuk rettentű.
- 19 Rám jűhettek, mikor bajba estem ;
Hanem az űr támaszom lett menten.
- 20 űs kihozott szabadságra, tág helyre ;
űs megmentett, mert bennem kedvét lelte.
- 21 Igazságom szerint bánik velem ;
űgy fizet, mint amily tiszta kezem.
- 22 Mert az űrnek megtartottam űtait,
S nem tagadtam meg bűnnel, kit vall a hit.
- 23 Mert amit Ő itél, arra nézek,
S amit rendel, attűl el nem terek.
- 24 S tűkéletes voltam vele mindenben,
S űrizkedtem bűneimtűl szűvemben.
- 25 Ezűrt fizet igazsággal nekem,
Amily tiszta szeműben a kezem.

- 26 [Kegyessel emberrel kegyelmes vagy Te is;
Tökéletessel tökéletes Te is;
- 27 Tiszta emberrel tiszta vagy Te is;
S facsarossal vizlát mutatatsz Te is.
- 28 Mert alázatos népet Te megtartasz;
Kevélyeket meg lealacsonyítasz.
- 29 Mert Te vagy, Uram, fénylő világom;
Világosítod homályosságom.
- 30 Mert seregek megyek neki általad;
És általad átugrom a várfalat.]
- 31 Tökéletes az Istennek útja;
Az Úr szava, mint az arany, tiszta;
Pajzs Ő, mindig készen van mindeneknek,
Akik nála menedéket keresnek.
- 32 Mert ki Isten mi Urunkon kívül?
És ki kőszál Istenünkön kívül?
- 33 Az Isten az, ki felövez erővel;
Útamát jól mindig ő készíti el.
- 34 Szarvaséhoz hasonítja lábom;
És megállat fent a magasságon.
- 35 Ő tanítja harcolni kezeimet;
S meghajlítják karjaim a rézövet.
- 36 [És üdvöd adtad pajzsomúl nékem;
És szelidséged nagygyá tett éngem.
- 37 Szélessé tőd lábom nyomát alattam,
És nem siklik ki alólam a sarkam.
- 38 Ellenimet üldözöm, elérem:
S nem hagyom, míg leverem egészen.
- 39 Összetöröm, hogy nem tudnak felkelni;
Ott kell nekik lábom alatt elesni,
- 40 Így felöveztél engem a harcra;
Támadóimat Te ejtéd arcra.

- 41 S te futamítád meg ellenségimet,
Hogy kipusztíthassam gyűlölőimet.
- 42 Kiálthatnak, de megtartó nincsen;
Imájukra nem felel az Isten;
- 43 És megtöröm őket, mint a föld porát;
És kiöntöm őket, mint utcák sarát.
- 44 Megmentél engem saját népemnek
Patvaraitól, nem gyengíthetnek;
Nemzetek fejévé tettél meg engem:
Oly nép lett szolgám, melyet nem ismertem.
- 45 Egy hallásra engedelmeskednek;
Idegenek nekem hízelkednek.
- 46 Idegeneknek el kell majd fonnyadni,
S zárt helyeiket reszketve elhagyni.]
- 47 Él az Isten, és köszálam áldott;
És nagy az Úr, ki üdvvel megáldott:
- 48 Az Isten az, ki boszúmat megadta,
És népeket adott a hatalmamba.
- 49 [Támadómtól megvédsz Te, megmentőm;
Megmentesz a házsártos embertől.
- 50 A népek közt, Uram, ezért dicsérlek
És nevednek ajkamon zeng dicsének.]
- 51 Ki nagy üdvöt szerzett fejdelmének;
S nagy kegyelmet adott felkentjének.

19.

1 A karmesternek; Dávid zsoltára.

2 Az ég elbeszéli
Isten dicsőségét;
Kezének munkáját
A mennybolt megmondja.

3 Nap napnak buzogja
Szájának mondását;

- S egy éjnek más éjjel
Tudományt beszél el.
- 4 Bár beszéde nincs néki,
Nincsenek szavai;
Hangját nem hallani,
Mégis Istent beszéli.
- 5 Egész föld hallhatja,
Ide jött a hangja,
S a világ végére
Szavai kihatnak.
Az Isten a napnak
Ő mennyezetére
Helyezte sátorát,
- 6 Az pedig szobáját
Elhagyja, mint vőlegény
Kijő és körül néz;
Örvendez, mint vitéz,
Hogy futhat szép ösvényén.
- 7 Az ég egy végéről
Indul ki helyéről,
És úgy megy szép körbe
A másik végire;
S nem marad semmi se
Fényétől elfödve.
- 8 Az Úrnak törvénye,
Tökéletes fénye,
Alélt lelket feléleszt:
Az Úr bizonyága,
Hű annak világa,
Együgyűt is bölcscsé tesz:
- 9 Az Úr rendelete
Oszinte, mint tette,

Szíveket vidámit:

Az Úrnak parancsa,
Tiszta fény van rajta,
Szemeket világít.

10 Az Úrnak félelme,
Tiszta Ő szerelme,
Megálland mind végig az;
Az Úr ítélete,
Való, mit végeze,
Amit mond, tesz, mind igaz.

11 Kivánatosabbak,
Sok aranynál jobbak;
Méznél édesebbek.

12 Szolgádat megintik,
Néki megjelentik,

13 Mik a hibás tettek.

Elrejtett vétkeimet
Tisztítsd el, Istenem,

14 S kiméelj a rossz embertől:
Akkor ép lesz lelkem,
És én megmenekszem
Sok nagy gonosz vétektől.

15 Legyen kedves neked,
Mit szám s szívem rebeg,
Én Megváltóm, Kőszálam!

20.

(A 2-ik zsoltár nótájára.)

1 A karmesternek; Dávid zsoltára.

2 Hallgasson meg az Úr minden bajba;
S emeljen fel Istenünknek nagy neve:

3 Segítséged házából megadja;
És Sionból támogasson ereje:

- 4 Emlékezzék minden áldozatodra;
S égő áldozatod legyen kedves:
- 5 Ami vágy van szívedben, azt megadja;
S teljesítse, amit elméd tervez.
- 7 Hallgasson meg szent egéből minket;
S pedig erős, üdvözítő jobbával.
- 8 Egyik harci szekereére intett,
Másik bízón dicsekedett lovával:
Mi meg bízunk a mi Urunk nevében,
Istenünket emlegetjük nálunk.
- 9 Ők megrogytak, és elestek végképen:
Mi felkeltünk és egyenest állunk.
- 10 Uram, tarts meg; a király hallgasson meg
minket, mikor segítségül hívjuk.

21.

(A 2-ik zsoltár nótájára.)

- 1 A karmesternek; Dávid zsoltára
- 2 Kedvét, Uram, hatalmadban leli
A király, és üdvödben van öröme.
- 3 Szíve vágyát te megadtad neki,
S mit ajka kért, nem vontad meg ő tőle.
- 4 Mert áldásod, javad hozod elébe;
Sárarany a koronája, fényes.
- 5 Életet kért tőled, meglett reménye:
Mindörökké boldog, hosszú élet.
- 6 Tisztessége üdvödben nagy néki;
Dicsőséget és díszet tettél fejére.
- 7 Mert áldássá teszed őt mind végig;
Vidámítja jelenléted érzése.

- 9 Ellenidet a kezed mind leverje,
Gyűlölődöt mind elérje jobbod,
10 Égesd őket, mint a tüzes kemence;
Tűzön vessen éltük végső lobbot.
- 11 Gyümölcsüket irtsd a földről, rontsád,
S az emberi nemzetségből magjukat.
12 Mert ellened szándékoltak rosszat,
Tervet szőttek, mit kivinni nem tudnak.
13 Hát futamítsd őket vissza előlünk,
Íjjad húrján nekik nyilat szegve.
14 Légy nagy, Uram, nagy erődben előttünk:
Hatalmadat énekünk hadd zengje!

22.

(A 18-ik zsoltár nótájára.)

- 1 A karmesternek a »Hajnal szarvasünőjére«; Dávid zsoltára.
- 2 Én Istenem, mért hagytál el engemet?
Mért vagy távol, mikor hozzád esdeklek?
3 Hívlak nappal, de nem felelsz nékem;
Hívlak éjjel, de nincs csendességem.
5 Benned bíztak atyáink, ha szenvedtek;
Bíztak, és te őket meg is mentetted.
6 Téged hívtak, és megmenekültek;
Benned bíztak, s meg nem szégyenültek.
7 De én féreg, nem is ember vagyok tán;
Olyan, akit ember szégyel, nép utál.
8 Aki csak lát, kinevet a bajban;
Ajkbiggyesztve fejet csóvál rajtam.
- 9 „Hagyd az Úrra, majd megtartja“, csúfolnak;
„Megmenti őt, mert szerette“, így szólnak:
10 Mert Te vagy az, aki létre hoztál;
Aki anyám kebelére bízta;

- 11 Születésem óta reád vettettem;
Születésem óta Te vagy Istenem.
- 12 Ne távozz el, mert a szükség közel;
Mert nincs sehol segítség, oh jövel:
- 13 Sok bika jött, útam körül elállni;
Körül zártak Básán erős bikái;
- 14 Kitátották szájukat, rám rontván;
Mind vérengző s ordító oroszlán.
- 15 Olyanná lett a szívem, mint a viasz,
Elolvadott keblemben, mert nincs vigasz;
- 16 Száraz cserép lett az erő bennem,
Inyemhez van tapadva a nyelvem:
Mert ebekként körülfogtak engemet;
Átszegezték lábomat és kezemet;
Ruháimat elosztják maguknak,
Palástomra pedig sorsot huznak.
De Te ne légy távol tőlem, Istenem,
Te, én erőm, siess, segíts énnekem;
Kard életől szabadítsd meg lelkem,
Eb körmétől én egyetlen eggyem.

Hadd beszéljem testvérimnek nevedet;
Dícsérjelek gyülekezett közepett:
Istenfélők, dícsérjétek Őtet;
Jákób magva, tiszteljétek Őtet!

Mert nem nézi le a szegény nyomorát;
Meghallgatja inségében, ha kiált:
A szelidek megelégtetnek,
Kik az Urat keresik, dalt zengnek.

Megtérnek majd a föld minden szélei;
Az Úr előtt meghajolnak népei:
Sarjaiknak ő róla beszélnek;
Igazságát hirdetik új népnek.

23.

1 Dávid zsoltára.

Az Úr énnékem őriző pásztorom ;
 Azért semmiben meg nem fogyatkozom.
 Engem üde zöld mezőkön delettet :
 A nyugalom vizeire terelget.
 Felüdíti, ha eltikkad, lelkemet :
 Nagy nevéért igaz úton vezetget.

Halálárnyék sötét völgyén járok bár,
 Még sem félek, még sem érhet gonosz kár:
 Csak jó járhat, és szeretet utánam
 Életemnek minden múltó napjában :
 S én az Úrnak szent házában ott lakom
 Soká, soká, míg nyugvóra száll napom.

24.

1 Dávid zsoltára.

Az Úré a föld és népe ;
 A világ és teljessége :
 Mert Ő fundálta tengereken ;
 És Ő tartja hullámokon.
 Az Úrhoz ki zarándokol ;
 És ki állhat meg a szent helyen ?

Kinek tiszta szíve, keze ;
 Hívságra nem néz a lelke :
 Az vesz áldást üdve Urától,
 S igaznak az Úr azt veszi.
 E nép az, mely őt keresi,
 Keresi, kit imádott Jákób.

Emeljetek fejet, kapuk,
 Ódon ajtók megnyiljatok:
 Jön a dicsőség nagy királya.
 Ki e király, e hatalmas?
 Az Úr erős, diadalmas,
 Hadat verő erő van nála.

Emeljetek fejet, kapuk;
 Ódon ajtók megnyiljatok:
 Jön a dicsőség nagy királya!
 Ki e király, ez a dicső?
 A seregek Istene ő;
 Ő a dicsőség nagy királya!

25.

1 Dávidé.

A szívem hozzád emelem,
 szégyent ne valljak, Uram.
Benned bíztam, én Istenem,
 ne nevéssenek rajtam.
Csak a hamis piruljon,
 aki benned bízik, az ne.
Drága útad hadd tudnom,
 taníts engem ösvényedre.

Engedj járnom hívségedben,
 mert üdvöm ura Te vagy.
Feléd nézek inségemben,
 Téged várlak minden nap.
Gondolj, Uram, emlékezz
 szíved örök kegyelmire;
Hunyj szemet, ne emlékezz
 ifjúságom vétkeire.

Igaz, jó az Úr, ő vezet
 bűnösöket jó útra.
 Jog útján visz szelideket,
 igazságra tanítva.
 Kegy és hűség ösvénye,
 ha megőrzik szövetségét.
 Legyen az én bűnömre
 bocsánata nagy nevéért.

Melyik ember féli Istent?
 az Ő útját választja!
 Neki akkor jót hoz minden,
 s a földet bírja magva.
 Od'adja az Úr titkát
 s erejét az Őt félőknek.
 Pilláim csak Őt várják,
 mert a törtől csak Ő véd meg.

Rám tekintve szánj meg engem,
 mert számítnom nincs kire.
 Szívem szorúl szükségemben,
 sok bajomból ments ki Te.
 Tekints rám, mert sok nagyon,
 ki engem ok nélkül gyűlöl.
 Uram, lásd meg sok bajom,
 és bocsásd meg minden bűnöm.

Védd meg lelkem, ments meg engem,
 mert Te benned bíztam én.
 Zászlóm, a hit őrizzen meg,
 mert Te benned bíztam én.

* * *

Váltsd meg, Uram, népedet
 Mindenféle szükségéből,
 Hogy dicsérjen Tégedet
 Egész tiszta, hű szívéből.

26.

1 Dávidé.

- Itélj meg Istenem,
Mert hű az életem ;
S megállok, mert bíztam híven.
- 2 Vizsgálj meg én Istenem,
És kísérts meg jól engem ;
Próbáld meg a vesém s szívem.
- 3 Mert a te kegyelmed
Lebegett szememben ;
S hűségedben jártam keltem.
- 4 Léhákkal nem ültem le ;
És nem járok egy helyre
Képmutató emberekkel.
- 5 Rossz gyülekezetben
Lenni nem szerettem ;
S nem ülök le gonoszoknál.
- 6 Kezeimet megmosva,
Tiszta szívvel áldozva
Forgolódok oltárodnál.
- 7 Hogy, mi él szívemben,
Hálámat elzengjem ;
S csudáidat hirdesse szét.
- 8 Oh, Uram, én szeretem,
Szent házat kedvelem ;
S dicsőséged lakóhelyét.
- 9 Bűnösökkel egyben
Ne ragadd el lelkem ;
S vérontókkal életemet.
- 10 Kiknek bűn van kezökön,
Kárhozat a lelkökön ;
S bündíjjal van rakva kezek.

- 11 Én meg járok szépen
 Szívem épségében;
 Kegyelmezz meg, válts meg engem!
- 12 Igazságban áll lábom,
 Útad, Uram, hűn járom;
 Áldlak gyülekezetekben.

27.

1 Dávidé.

- Az Úr fényem s üdvöm, nem ijeszt semmi;
 Az Úr én erőm, kitől rettegjek?
- 2 Ha jönnek gonoszok húsomat enni;
 Ellenségeim: buknak, elesnek.
- 3 Ha körülöttem táboroz tábor,
 Szívem nem tudja, mi a félelem;
 Hogyha háború tör ki ellenem,
 Ebben is bízom, a szívem bátor.
- 4 Egyet kértem, Uram, most is azt kérem:
 Űlést házadban, mig itt élek én.
 Hogy az Úr szépségét s házát szemléljem;
- 5 Mert ő fedez el a baj idején.
 Elrejt sátrában, szirtre tesz engem;
- 6 Fejem bántóim fölé emeli:
 S én győzelmesen áldozok neki;
 Énekelek, és az Urat zengem.
- 7 Hallgass meg, Uram, s adj jó feleletet.
 8 Szívem keresi te szent orcádat:
 9 Ne rejtse el én tőlem te szent színedet;
 Haragodban ne űzd el szolgálodat,
 Ki segítségem lettél énnekem;
 Üdvöm Istene, ne hagyj elvesznem!...
- 10 Ha atyám s anyám elhagytak engem:
 Az Úr felvesz, s visz át az életen.

- 11 Taníts engem, Uram, a te útadra;
És vezess engem helyes ösvényen:
- 12 Azokért, kik lesnek rosszat forralva;
Vágyát ne nyerje meg ellenségem.
Mert hamis tanúk tettek rám hitet...
- 13 Ha nem hittem vón, hogy meglátom még
Az Úr jóságát az élők földén —
- 14 Remélj az Úrban; bízzék a szíved!

28.

1 Dávidé.

- Uram, Te hozzád imádkozom,
Köszálam, ne vedd hallgatagon:
Nehogy, ha szómra ajkad hallgat,
Olyan legyek, mint a meghaltak.
- 2 Halld meg szóm, ha esedezem,
Templomodhoz nyújtom kezem.
- 3 Ne fogj össze a bűnösökkel,
A gonoszságot cselekvőkkel,
Kik békét szólnak barátjukkal;
De szívökben rossz szándékuk van.
- 4 Rossz tetteket add meg nekik;
Fizess nekik, mint érdemlik.
- 5 Mert nem néznek az Úr tetteire,
Nem figyelnek ő bölcs kezére;
Úgy tesznek, mintha nem ítélné,
Bűnnek nem lenne büntetése:
Bontsd le őket, és ne építsd,
Rossz tervökben ne erősítsd.
- 6 Áldott az Úr, a hívők atyja,
Mert könyörgésem meghallgatta.

- 7 Az Úr én erőm és paizsom,
Teljes szívemmel benne bízom;
S Ő megsegít, s örül szívem,
S énekemmel áldom híven.
- 8 Az Úr ereje ő népének;
S üdve ereje felkentjének.
- 9 Szabadítsd meg és tartsd meg néped,
És áldd meg a te örökséged;
És legeltesd, hordozd őket,
Érjenek örök időket.

29.

1 Dávid zsoltára.

- Ti Istennek gyermeki,
Adjatok díszet Ő neki,
Díszet és erőt Istennek;
2 Dicsőséget nevének.
Hajtsátok meg magatokat,
Magasztalván uratokat,
Boruljatok le elébe
Szentségnek ékességébe!
- 3 Az Úr szava odafenn
Megdördül a vizeken;
A dicsőség Istene
Dörög, s a föld reng bele.
- 4 Az Úr hangja erősséges;
Az Úr hangja dicsőséges;
- 5 Az Úr hangja fákat tördel,
6 Megrázza a hegyet, völgyet.
- 7 Az Úr hangja lángot vet;
8 Az Úr hangja megrenget;

9 Puszta vadja vajúdik,
 Erdő lombja lehüllik...
 De az Isten templomában
 Minden egy hármóniában,
 Minden, minden, a föld és ég
 Csak azt mondja, hogy „dicsőség!”

10 Az Úr az özönvizen
 Űlt bírói székiben;
 És örökké, az után,
 Űl királyi trónusán.

11 Az Úr erőt ad népének,
 Ő királyi seregének;
 Az Úr áldja az ő népét,
 Neki adja békességét.

30.

1 Zsoltár, ének a ház felszentelésére; Dávidé.

2 Magasztallak, Uram, Téged,
 Téged illet a dicséret,
 Mert kihúztál a veremből,
 A biztos veszedelemből;
 És nem tűrted, hogy szégyen érjen,
 Örüljön rajtam ellenségem.

3 Uram, hozzád kiáltottam,
 S gyógyulásom lett legottan.

4 Én Uram, és én Istenem,
 Felhoztad a sírból lelkem;
 Azok közül keltél életre,
 Kik leszállnak a sírverembe.

5 Zengjetek az Úrnak, hívek;
 És szent nevét dicsérvétek!

- 6 Mert haragja egy pillantás,
Jókedve egy életfolyás:
Este sírás tér szállásodra,
Reggel ébredsz diadalomra.
- 7 Míg voltam jó állapotban,
Meg nem ingok, azt gondoltam.
- 8 De csak addig hittem így ezt,
Míg jókedved erősített:
Mikor orcád elrejtéd tőlem,
Megrettentem, mi lesz belőlem?
- 9 Uram, akkor kiáltottam,
Kegyelmedért imádkoztam:
- 10 „Mi hasznod, ha sírba szállok:
Por dicsérje igazságod?”
- 11 Hallgass meg és kegyelmezz nekem,
Uram, Te légy én segedelmem!”
- 12 Gyászom táncra fordítottad,
Gyászruhámát megoldoztad.
Hogy örökké zengjen Téged,
Ne hallgasson a dicsének:
Nagy hálámat, Uram, Istenem,
Mindörökké neked éneklem.

31.

- 1 A karmesternek; Dávid zsoltára.
- 2 Én Te benned bíztam, én Uram,
Ne add, hogy szégyenben
Maradjak végképen;
Ments meg engem igazságodban.
- 3 Hajtsd hozzám kegyelmesen
Füledet én Istenem;

Szabadíts ki hamar engemet:
 Légy nekem kőszálam,
 Házam és kőváram,
 Hol megtartást bizton lelhetek.
 4 Mert sziklám vagy Te nekem,
 Kőváram és menhelyem:

Vezess azért nevedért éngem.
 5 A törtől Te ments meg,
 Mit nekem vetettek:
 Mert Te vagy az én erősségem.
 6 Kezeidbe teszem le,
 Te vigyázz a lelkemre.

Megváltottál, hűség Istene.
 7 Kik hazug örömet *
 Őriznek, gyűlölöd.
 De én bíztam az Úr Istenbe.
 Vigadok kegyelmedben,
 Örvendek szerelmedben:

Mert megláttad, mi bajok tépnek;
 Ismerted lelkemet
 Inségim közepett.
 9 S nem adtál ki az ellenségnek;
 Tágas helyre állítád
 Lábammat kősziklán.

10 Kegyelmezz, mert inségben járok:
 Bútól sötét szemem;
 11 Gond nyűtte életem,
 S éveimet a sóhajtások;
 Bűn törte le erőmet,
 Kiszívta csontvelőmet.

* Héb.: bálványt.

12 Mind gyaláznak ellenségeim,
De legkiváltképen
Szomszédaim épen;
S félnek tőlem ismerőseim,
Ki az utcán megpillant,
Megrettenve elillant.

13 Mint holtat, a szívek feledtek,
Mi vagyok? tört cserép.

14 Hallom, sok a beszéd;
Köröskörül vettek félelmek:
Tanácskoznak ellenem,
Hogy elvegyék életem.

15 De én benned bíztam, én Uram;
Azt mondtam szívemben,
Te vagy az Istenem.

16 Kezedben van időm, utam:
Ellenségtől Te ments meg,
S azoktól, kik kergetnek.

17 Vegye körül orcád fényével
Szolgádat szerelmed;
Tartson meg kegyelmed.

18 Én hívtalak, szégyen ne érjen:
A rossz essék szégyenbe,
Ajkát a sír fogja be.

19 Némuljanak el az olyanok,
Akiknek álnokság,
Ajkukon hazugság;
Kik az igaz ellen szólanak
Vérig sértőt merészen,
Megvetéssel, kevélyen.

20 Mily nagy a Te jóságod, amit
Eltettél minékünk,
Akik Téged félünk;
Mit a világ láttára a hit
Ád azoknak, kik benned
Menedéket keresnek.

21 Azokat a rossz emberektől
Elrejtéd Te szépen
Színed rejtekében;
Sátrad óvja nyelvek perétől.

22 Áldott az Úr, mert nekem
Csodavár a kegyelem!

23 És én azt hittem zavaromban,
Hogy ki vagyok vágva,
Szemed bűm nem látja:
De meghallottad Te azonnal,
Hogy szómat felemeltem,
Kegyelmedért esdettem.

24 Szeressétek az Urat, szentek;
Híveit kegyesen
Megőrzi az Isten,
És megfizet a kevélyeknek.

25 Erős szívvel bízzatok,
Kik az Urat várjátok.

32.

1 Dávidé; eszméltető.

Boldog, kinek bocsánatot nyert vétke,
Akinak a bűne el van fedezve;
2 Boldog, kinek az Úr nem tud be bűnt:
Mert lelke nem hamis hozzá, de hű.

- 3 Míg hallgattam, elsenyvedtek csontjaim,
Megőrölték mindennapi jajjaim.
- 4 Mert éj és nap rám nehezült kezed:
Friss erőm lett aszott nyári meleg. Szelah.
- 5 Hát feltártam bűneimet előtted,
Adósságim nem rejtettem el tőled;
Mevallom az Úrnak bűnöm, szóltam:
S bűnöm terhét Te levetted rólam. Szelah.
- 6 Ezért kérjen minden szent, míg megtalál:
Ha ár zúg, csak őt nem éri a halál.
- 7 Rejtekem vagy, őrzöl inségemben;
Diadalmam, ki megmentesz engem! Szelah.
- 8 „Tanítalak, megmutatom, merre menj;
Útaidban nyomon kísér a szemem...”
- 9 Ne legyetek, mint a ló oly vadak:
Fék kell neki, másképp ott hagy magad.
- 10 A hitlennék fájdalma van szertelen:
Körülveszi a hívőt a kegyelem.
Örüljete, igazak, az Úrban;
Újjongjatok, tiszta szívek, vígan!

33.

- 1 Újjongjatok az Úrnak, hívek:
A dicséret nektek jól áll.
- 2 Hárfa mellett Őt dicsérjétek;
Tízhúrú lant zengjen zsoltárt.
- 3 No énekeljete
Néki új éneket;
Harsogjon a húr!
- 4 Mert amit mond, igaz;
S hűség, erő, vigasz,
Amit tesz az Úr.

- 5 Igazságot és jogot szeret;
Kegyelmével a föld tele.
- 6 Szava hozta létre az eget;
S seregeit lehelete.
- 7 Egy rakásba gyűjti,
Tengerbe meríti
Mind a vizeket:
Raktárává teszi,
Ha kell előveszi
A mélységeket.
- 8 Az egész föld félje az Istent;
Egész világ Őt rettegje:
- 9 Mert szavával teremtett mindent;
Ő parancsolt, és meglettek.
- 10 Pogányok tanácsát,
Népek gondolását
Az Úr széttörte:
- 11 De az Úr tanácsa,
Szíve gondolása
Megáll örökre.
- 12 Boldog nép az, mely jól választott,
Melynek az Úr az Istene:
A nép, melyet Ő elválasztott,
Hogy legyen az Ő nemzete!
- 13 Mennyből az Úr tekint;
Látja az embert mind:
- 14 Lakhelyéből néz
A földön lakókra;
- 15 Szívök alkotója,
Tetteket fürkészs.
- 16 Nem nagy haddal győzhet a király;
Hőst meg nem ment nagy ereje.
- 17 Jaj, győzelmet lótól aki vár,
Meg nem menti azt serege.

- 18 Hanem az Úr nézi
Azt, aki Őt féli
S várja kegyelmét:
- 19 Hogy megtartsa híven,
Halálban, inségben,
Életét, lelkét.
- 20 Lelkünk várja az Urat belül;
Segítségünk Ő, s paizsunk:
- 21 Mert a szívünk Ő benne örül;
Szent nevében mert megbízunk.
- 22 Legyen nagy kegyelmed,
Hőn várt segedelmed,
Uram, mi rajtunk;
Oly erősen legyen,
Mint amily szívesen
Téged óhajtunk.

34.

- 1 Dávidé; mikor elváltoztatta elméjét
Abimélek előtt, az pedig elűzte és ő
elment.
- 2 **Az** Úr Istent áldom
Jó időben s nehéz sorsban;
Dicsérete mindig ott van,
Folyton ott zeng számon.
- 3 **Benne** dicsekedem,
S dicsőségem el nem fogyhat:
Hallgatják az elnyomottak,
És örülnek ezen.
- 4 **Csak** mindig az Istent
Dicsérjétek velem együtt;
És szent nevét énekeljük,
Magasztaljuk hittel.

Dícsérem az Istent,
Mert kerestem, és ő felelt;
Eloszlatta félelmemet,
Híven megsegített.

6 **E**gy sem vallott szégyent,
Ki az Urat megkereste;
Felüdült a lelke, teste,
Aki Ő rá nézett.

7 **G**ondjaim közt kértem
Az Urat, s Ő meghallgatott;
Minden bajból kiragadott,
S mindent megtett értem.

8 **H**ű az Isten gondja;
Tábort jár az Úrangyala:
A hívek ha jutnak bajba,
Hogy őket megóvja.

9 **I**sten csupa hűség.
Kóstoljátok meg, s lássátok,
Mily jó az Úr ti hozzátok;
Boldog, akit Ő véd!

10 **J**ó az Urat félni,
Ő szentjei féljétek hát;
Mert szükségét soha nem lát,
Ki Őt híven féli.

11 **K**i Istent hisz, jól van:
Az orozlán megéhezik;
Hanem akik Őt keresik,
Nincs hiányuk jóban.

* A hatodik betű az eredetiből is hiányzik; pótlására írta később valaki a 23-ik verset.

- 12 **L**eckét adok, jertek,
Fiaim, meghallgassátok;
Főjóként megtanuljátok
Az istenfélelmet.
- 13 **M**elyik az az ember,
Ki kívánja az életet,
Soká élni aki szeret,
Hogy sok jót megnyerjen?
- 14 **N**yelvedet tartsd féken,
Őrizd minden gonoszságtól;
Ajkadat a hamisságtól,
S hazugságtól épen.
- 15 **O**da hagyd a rosszat,
És tedd a jót, sohasem késve;
Igyekezzél békességre,
Abban járj naphosszat.
- 16 **P**ihennek az Úrnak
Szemei az igazakon;
Füle figyel rájuk folyton,
Hogyha hozzá szólnak.
- 17 **R**á fordítja arcát
Minden gonosz cselekvőre:
Hogy kiirtsa mindörökre
A földről a magvát.
- 18 **S**zavokat az Isten
Meghallja az igazaknak;
S kimentti, ha bajban vannak,
Minden bajból híven.
- 19 **T**ört szívekhez igen
Közel az Úr, ne féljetelek;
Töredelmes lelkűeket
Megsegít az Isten.

- 20 **U**gyan sok baj éri
Az igazat életében;
De az Isten kegyelmében
Mindből kivezérli.
- 21 **V**igyáz rá kegyesen,
Minden csontját híven őrzí;
Azok közül, bármi éri,
El nem törík egy sem.
- 22 **Z**üllés a rossz sorsa,
Baj, csapás a megölője;
S az igazak gyűlölője
Mind jut kárhozatra.
- 23 [Meváltja az Isten
Szolgáinak lelkét ingyen;
S akik benne bíznak híven,
Kárhozatuk nincsen.]

35.

1 Dávidé.

- Perelj, Uram, perlőimmal:
Küzködj az én küzdőimmal.
- 2 Paizst és tárcsát végy kezedbe,
És kelj fel az én védelmemre.
- 3 Vonj dárdát, és szegezd nekik,
Akik engem üldöznek itt.
Biztatóan szólj lelkemnek,
„Én vagyok a segedelmed“.
- 4 Gyalázat és szégyen verje,
Akik törnek életemre;
Hátráljanak meg szégyen szemre,
Kik tervet szőnek a vesztemre.

- 5 Legyenek szél-űzött polyva,
És űzójük űrangyala.
- 6 űtjok sötét, síkos legyen ;
S őket angyal lökdösse el.
- 7 Mert ok nélkül, alattomban
Tört vetettek, hogy megfogjon ;
Minden ok nélkül vermet ástak,
Életem ellen lesbe álltak :
- 8 Jőjön rá a veszedelem,
Ne is tudja, oly hirtelen ;
Öntőrébe essék bele,
Őt fogja meg saját verme.
- 9 Hadd vígadjon benned lelkem ;
űdvödben hadd örvendezzen ;
- 10 Minden csontom, Uram, hirdesse :
Olyan, mint Te vagy, ki lehetne ?
Szegény embert védő, mentő
Attól, aki erősb, mint ő ;
És a szegény nyomorúttat
Attól, aki megrabolta.
- 11 Hamis tanúk jőnek váddal :
Azt kérdik, mit nem is láttam.
- 12 A jóért rosszal fizetnek meg,
Gyermekrablással a lelkemnek.
És én, ha ők rosszúl voltak,
Gyászszal, bőjttel imádkoztam ;
- 14 Barát, testvér gyanánt szántam,
Mint anyjáért ki jár gyászban.
- 15 űk meg az én esetemre
Összegyűltek örvendezve ;

Marcangoltak és nem hallgattak,

16 Rám éhes fogat csikorgattak:

17 Uram, meddig nézed ezt el?

Végy el tőlük és élessz fel:

18 Hadd áldlak a hívők között;

Dícsérjelek nagy nép között.

19 Ellen rajtam ne vígadjon;

Gyűlölőm ne hunyorgasson.

20 Mert nem békére néz beszédek;

A békén élők ellen törnek:

Azok ellen fondorkodnak,

Csalárd szóval ravaszkodnak.

21 Reám széles szájat tátva

Szólnak „Hah, hah, szemünk látta!”

22 Te láttad, oh ne hallgass el;

Uram, tőlem ne távozz el:

23 Ébredj fel ügyem védelmére;

Istenem, perem vitelére.

24 Igaz ügyem íteld Te meg,

Hogy rajtam ne örüljenek.

25 Ne mondhassák, „Ezt akartuk”;

Ne mondják, „Ezt letiportuk”.

26 Szégyenükben pirúljanak,

Kik örülnek romlásomnak.

27 Örüljenek és vígadjanak,

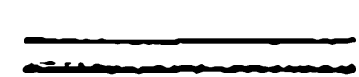
Akik óhajtják igazamat.

Mondják: „Nagy az Úr, ki szeret,

Szolgájának békét szerez”.

28 S igazságod zengje ajkam,

Dícsérjelek minduntalan.

36.

1 A karmesternek az Úr szolgájától Dávidtól.

2 Bűn szózata szól szívében,
A gonoszt az tartja ébren;
Nincsen Isten félelme
Szeme előtt soha neki.

3 Mert a bűn őt hitegeti,
Szemeit megtévesztve:
Hogy vétkét fel nem fedezik,
Érte őt meg nem gyűlölik.

4 Szája beszél sebesen
Bűnt, csalást, az neki semmi;
Gondolkodni, cselekedni
Nem is tud már helyesen.

5 Ágyán esze jár bűn után;
Rossz úton áll, bűnt nem utál:

6 Uram, beh nagy kegyelmed!
Hűséged ér az egekig;

7 Igazságod a hegyekig,
Ítéleted mély tenger.

Embert s barmot Te tartasz meg:

8 Mily drága a Te kegyelmed,
Istenem; s az emberek
Szárnyad árnya alá mennek,

9 És házában bővelkednek,
Őrzi őket jobb kezed.

És gyönyörűségeknek
Patakjából felüdülnek:

10 Mert nálad van forrása
Az életnek, melyben járunk;
Világosságodban látunk
Világot megtartásra.

11 Tartsd meg, Uram, kik ismernek,
Hűséged a hű szíveknek.

12 Ne jőjön rám a kevély;
S gonosz keze ne üldözzön...

13 Már ott vannak mind a földön;
A gonosz már fel nem kél.

37.

(A 8-ik zsoltár nótájára.)

1 Dávidé.

A gonoszokra ne mérgelődjél te;
Ne irigykedjél a bűnt cselekvőkre:

2 Mert mint a fű, oly hamar fonnyadnak;
Mint a fű zöldje, úgy elhervadnak.

3 Bízzál az Úrban, s tégy jót, a jó jót ad;
Lakjál hazádban, s élvezd hű jóságát:

4 És gyönyörködjél az Úr Istenben;
S megadja néked, mit kérsz szívedben.

5 Csendben az Úrra hárítsd át életed;
És bízd Ő reá, hogy tegyen helyetted:

6 S fényre deríti igazságodat;
Mint a delet, felhozza jogodat.

7 De hallgass csendben Urad Istenedre;
És ne magadban reménykedj, de Benne:
Ne haragudj, ha más sikert arat;
Arra se, aki álúton halad.

8 Elhagyj haragot, elhagyj bosszúságot;
Ne bosszankodjál, csak rosszra visz, látod:

9 Mert a gonoszok majd kivesznek mind;
Hívőké a föld örökség szerint.

- 10 **Figyelj** egy kissé, és a rossz nincs már ott;
Nézed a helyén, és már nem találsz:
- 11 De a szelidek országot vesznek;
És teljes, édes békét élveznek.
- 12 **Gondol** a gonosz rosszat az igazra;
És reá szörnyen fogát csikorgatja:
- 13 Te ne félj tőle, az Úr neveti;
Mert látja, hogy jó a napja neki.
- 14 **Húzhatott** a rossz ki kardot, nyilat már,
Hogy elejtse azt, ki igaz úton jár:
- 15 Kardja önszívét járja keresztül;
Íjja eltörik, nyila leperdül.
- 16 **Igaz embernek** kevese is jobb van,
Mint sok gonosznak sokja egy halomban:
- 17 Mert a gonosznak eltörik karja;
S az igazat az Úr támogatja.
- 18 **Jól tudja** az Úr az igazak napját:
Örökségüket örökké megtartják;
- 19 Rossz napokban meg nem szégyenülnek,
Éh időkben is megelégenek.
- 20 **Kárt** a gonoszok nem tehetnek semmit,
Mert ők elvesznek, magukat elvesztik:
Aki az Úrnak nem igaz hive,
Mind füstté lesz, mint a kályha tüze.
- 21 **Lesi** a kölcsönt a rossz, s meg nem adja;
Az igaz meg ad, pénzét osztogatja:
- 22 Mert az áldottak a föld urai;
És kiirtatnakátkozottai.
- 23 **Megerősíti** az Úr a lépteit
Annak, akinek útja neki tetszik:

- 24 Ha elesik is, el nem vettetik,
Mert az Úr keze tartja kezeit.
- 25 Noha ifjúból már meg is vénhedtem,
Elhagyottnak nem láttam igaz embert:
- 26 Mindig szívesen kölcsönöz és ad;
Áldás borítja a maradékát.
- 21 Ott hagyd a rosszat, és a jót cselekedd;
És békén lakod mindig lakhelyedet:
- 28 Mert az Úr jogot, igazat szeret;
És el nem hagyja a kegyeseket.
- Packázó bűnös mind kipusztítatik;
A gonoszoknak magva kiirtatik:
- 29 Az igazak a földet öröklik;
És laknak rajta örök időnkig.
- 30 Rá jár az igaz szája bölcseségre,
Igaz ítélet nyelvének beszéde.
- 31 Az Úr törvénye a szívében van;
Meg nem inoghat soha jártában.
- 32 Sandán les a rossz az igaz emberre,
S azon igyekszik, hogy azt megölhesse.
- 33 De az Isten nem hagyja kezében,
Elítélni nem hagyja perében.
- 34 Te az Istent várd bizalommal telten,
Útját megőrizd minden helyzetekben,
S felmagasztal a föld bírására;
Gonoszok vesztét szemed meglátja.
- 35 Ugyan erősnek láttam egy rossz embert;
Kevély cédrusként állt mindennel szemben:
- 36 Tovább mentem, és ime nincs meg már;
Nem található, keresgettem bár.

37 Vigyázz a hitre és a becsületre,
Mert jó jövő vár a békés emberre;
38 De a rosszak mind megsemmisülnek,
Örökre vége a jövőjüknek.

39 Zúg bár a vihar, az Úr segedelem,
Az igazat nem éri veszedelem:
Gonosztól védi az Úr kegyelme,
Győztessé teszi, mert bízott benne.

38.

1 Dávid zsoltára az áldozat felmutatásnál.

2 Haragodban ne büntess meg;
És ne feddj meg
Nagy felindulásodban.

3 Mert nyilaid rám lövettek;
És rám estek
A kezeid, én Uram!

4 Semmi épség nincs testemben,
Elsenyvedtem
Haragodnak hevétől;
Csontjaimnak nincs békéje,
Egészsége
Bűneimnek terhétől.

5 Mert bűnöm felemelkedett
Fejem felett,
Terhét el nem bírhatom.

6 A sebeim meggenyedtek;
Meggörnyesztett
Későn jövő bánatom.*

* Héber: »bolondságom«.

- 7 Meggörnyedtem igen nagyon;
Egész napon
Bűnöm gyászban vezeklem.
- 8 Mert derekam a bűn gondja,
Szégyen nyomja;
És nincs épség testemben.
- 9 Bánatomtól leveretten
Megdermedtem;
Szívem kiált kínjában.
- 10 Uram, minden kívánságom,
Sóhajtásom
Te előtted nyilván van.
- 11 Keblem liheg, szívem dobog,
Erőm fogyott;
Szemem fénye nincsen meg.
- 12 Fájdalmamtól kedves, barát
Nagy távol áll;
Kerülnek, kik ismernek.
- 13 Kik megölni törekednek,
Tört vetettek,
S akik törnek vesztemre,
Én ellenem romlást szólnak,
Egy mint másnap
Gonosz csalást tervezve.
- 14 De én, mint a siket ember,
Nem értem meg,
Mint a néma, hallgatom;
- 15 Mint aki nem hall s nem felel,
Nem mond ellen,
Nincs felelet ajkamon.

- 16 Mert én Téged várlak, Uram ;
Hallod, tudom,
Megfelelsz Te, Istenem :
- 17 Mert azt mondtam, ne örüljön,
Ne kerüljön
Fölém, ha én elesem.
- 18 Mert esni kész vagyok hamar ;
És fájdalmam
Előttem van szüntelen.
- 19 Mert vétkeimet én megvallom ;
Kínos gond nyom
Bűneimért, Istenem.
- 20 Sok-nélküli ellenségem
Sok van nékem,
Sok van hozzám szívtelen ;
- 21 És, ki jóért rosszal fizet
Engem kerget,
Mert én a jót követem.
- 22 Oh ne hagyj el, Uram, engem ;
Én Istenem,
Ne légy tőlem messze, ne :
- 23 Siess hozzám segítségre,
Ments meg végre,
Idvességem Istene !

39.

- 1 A karmesternek jedutunnak, Dávid zsoltára.
- 2 Feltettem én azt magamban igen,
Hogy útamát megőrizem,
Hogy nyelvemet vétekre nem adom ;
Ajkamat megtartóztatom.

Féket vetek erősen a számra,
Rosszaknak ne érjen gáncsa.

- 3 Elhallgattam, tűrtem némán, szótlan,
Sem rosszat, sem jót nem szóltam;
De fájdalomam neki búsult erre:
- 4 Láng csapott fel a szívemre,
Tépelődtem, égett a tűz bennem:
Végre szóra fakadt nyelvem.
- 5 Add tudtomra, Uram, meddig élek,
S napjaimat mivel méred;
Hadd tudjam meg mily mulandó vagyok.
- 6 Im araszszal mértél napot,
Ami, mint a lehelet, ellebben;
Bizony semmi minden ember!
- 7 Csak árnyképként jár az ember itt lenn,
Csak semmiért zúg itt minden:
Gyűjt halomra, tülekedik, vérez;
És nem tudja, hogy ki lesz.
- 8 Hát én, Uram, mit várjak, mim léssen? —
Te vagy az én reménységem!
- 9 Bűneimből szabadíts ki engem;
Ne hagyj rosszak csúfja lennem.
- 10 Hallgattam, szó azért nem volt számon,
Mert Te tőled jött csapásom.
- 11 Csapásodtól szabadíts meg engem,
Mert, ha sújtasz, el kell vesznem.
- 12 Mikor fedded bűneért az embert,
Ha nem a te nagy kegyelmed,
Hanem az ő bűne lenne mérték,
Akkor kincsét, dicsőségét,
Mint a molyt szétzúznád vele egyben:
Bizony semmi minden ember.

- 13 Hallgass, Uram, könyörgéseimre,
 Ne hallgass el könyeimre;
 Mert jövevény vagyok nálad, zsellér,
 Mint atyáim idők rendén.
- 14 Nézz el tőlem, villanjon fel szemem,
 Mielőtt még el kell mennem.

40.

1 A karmesternek, Dávid zsoltára.

- 2 Várván vártam a felséges Urat;
 És ime Ő hozzám fordult,
 3 És kiemelt romlásombul,
 Sáfertőnél mutatott jobb utat:
 Lábom tette sziklára,
 Legyen szilárd járása.
- 4 S ajkamon zeng új dal,
 Őt dicsérő ének:
 Látják sokan, s félnek,
 És bíznak az Úrban.
- 5 Boldog ember, aki hitt az Úrnak,
 Bizalmává tette Istent;
 S kevélyekre nem tekintett,
 Akik csalárd hazugsághoz húznak.
- 6 Velünk csodát és tervet
 Oly sokat tett kegyelmed,
 Istenem, én Uram;
 Nincs hasonló hozzád;
 Ha mind felsorolnám,
 Belátni sem tudom.
- 7 Véraldozat és ajándék nem kell,
 Megnyitottad a fületem,
 Bűnaldozat nem kell neked:
 8 Azt mondtam hát, jövök csak szívemmel.

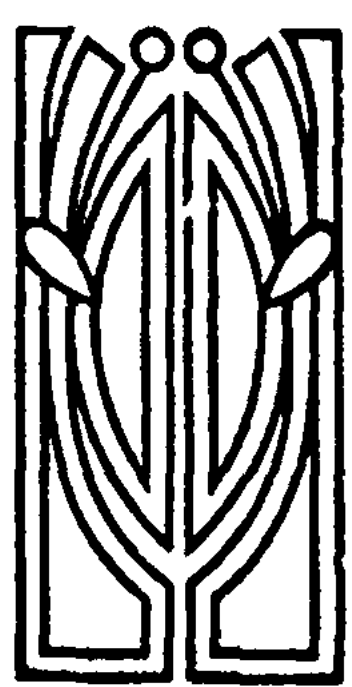
- Könyvedből ezt így tudom,
Magamra így olvasom.
- 9 Te kedvedre tennem,
Uram, az én kedvem;
S ami törvényedben,
Az van a szívemben.
- 10 Igazságod örömhíret szóltam
Nagy számú gyülekezetben,
Imé tudod, én Istenem,
Hogy ajkamat attól el nem vontam.
- 11 Igaz vagy, nem titkolom,
Hűségedet megvallom,
És hirdetem egyben
Idvezítésedet,
Igaz szerelmedet
Nagy gyülekezetben.
- 12 Te se vond el szíved tőlem, Uram,
S kegyelmedet, hűségedet;
Engem mindig őrizzenek.
- 13 Mert bajomnak még számát sem tudom,
Utólértek bűneim,
Elborultak szemeim,
Már látni sem tudok;
Nagyobb bűnöm száma,
Mint fejem hajszála,
S a szívem elhagyott.
- 14 Jókedvedből szabadíts meg engem;
Segítségül siess, Uram.
- 15 Szégyenében mind piruljon,
Ki halálra keresi a lelkem.
Hátráljanak előlem,
Őket érje a szégyen,

- Kik keresik vesztemet.
- 16 Kik így szólnak „hah, hah“,
Szégyenökben, adjad,
Hogy megdermedjenek.
- 17 Örüljenek, örvendjenek benned,
Nevedet akik keresik;
Üdvödet akik szeretik,
Mondják mindig, „Dicsőség Istennek!“
- 18 Hát én, szegény, mit tegyek?
Majd gondol az Úr velem!
Segítségem Te vagy,
És megmentőm nekem
Te vagy, én Istenem;
Oh ne késsél, ne hagyj!

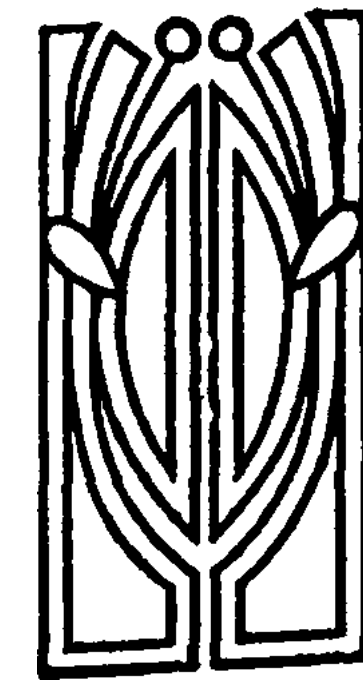
41.

- 1 A karmesternek, Dávid zsoltára.
- 2 Boldog, aki könyörül a szegényen;
Inségéből kimentti azt az Isten.
- 3 Őrzi éltét, s honában megtartja,
Ellensége kedvére nem adja.
- 4 Betegágyán mellette lesz Istene;
Betegségét megfordítja jobb keze.
- 5 Azért mondom, Te gyógyíts meg, Uram;
Mert ellened vétkeztem, jól tudom.
- 6 Ellenségem rosszat kíván szívébe:
„Mikor hal meg, mikor vész el emléke?“
- 7 Meglátogat, de hamis a gondja;
Rosszat szed fel, s az utcán elmondja.
- 8 Aki gyűlöl, mind ott sűg-bűg ellenem;
Tervezgetnek, gondolkoznak vesztemen:

- 9 „Gonosz egy baj esett rajta szörnyen;
S ki lefeküdt, nem kel az fel könnyen!”
- 10 Még akiben bíztam is, jó emberem,
Kenyérevőm, sarkat emel ellenem.
- 11 De Te, Uram, légy kegyelmes végig:
Állíts talpra, hadd fizessenek nékik!
- 12 Arról tudom, hogy Te kedvet lelsz bennem,
Hogy nem vígad ellenségem felettem.
- 13 Én mi vagyok? de Te vagy az áldott:
Hitem által így örökké állok!
- 14 Áldott az Úr, Izráel Istene, öröktől fogva és
mindörökké! Ámen. Ámen.

Mindegyik zsoltár, ha dallama
külön megjegyezve nincs, a régi
ismert, saját dallamára énekelhető.

TARTALOMJEGYZÉK.

<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 10%;">1. Zsoltár</td> <td style="width: 40%;">.</td> <td style="width: 10%;">3. oldal</td> </tr> <tr> <td>2. »</td> <td>.</td> <td>4. »</td> </tr> <tr> <td>3. »</td> <td>.</td> <td>5. »</td> </tr> <tr> <td>4. »</td> <td>.</td> <td>6. »</td> </tr> <tr> <td>5. »</td> <td>.</td> <td>7. »</td> </tr> <tr> <td>6. »</td> <td>.</td> <td>8. »</td> </tr> <tr> <td>7. »</td> <td>.</td> <td>9. »</td> </tr> <tr> <td>8. »</td> <td>.</td> <td>11. »</td> </tr> <tr> <td>9. »</td> <td>.</td> <td>12. »</td> </tr> <tr> <td>10. »</td> <td>.</td> <td>13. »</td> </tr> <tr> <td>11. »</td> <td>.</td> <td>15. »</td> </tr> <tr> <td>12. »</td> <td>.</td> <td>16. »</td> </tr> <tr> <td>13. »</td> <td>.</td> <td>16. »</td> </tr> <tr> <td>14. »</td> <td>.</td> <td>17. »</td> </tr> <tr> <td>15. »</td> <td>.</td> <td>18. »</td> </tr> <tr> <td>16. »</td> <td>.</td> <td>18. »</td> </tr> <tr> <td>17. »</td> <td>.</td> <td>19. »</td> </tr> <tr> <td>18. »</td> <td>.</td> <td>21. »</td> </tr> <tr> <td>19. »</td> <td>.</td> <td>24. »</td> </tr> <tr> <td>20. »</td> <td>.</td> <td>26. »</td> </tr> <tr> <td>21. »</td> <td>.</td> <td>27. »</td> </tr> </table>	1. Zsoltár	3. oldal	2. »	4. »	3. »	5. »	4. »	6. »	5. »	7. »	6. »	8. »	7. »	9. »	8. »	11. »	9. »	12. »	10. »	13. »	11. »	15. »	12. »	16. »	13. »	16. »	14. »	17. »	15. »	18. »	16. »	18. »	17. »	19. »	18. »	21. »	19. »	24. »	20. »	26. »	21. »	27. »		<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 10%;">22. Zsoltár</td> <td style="width: 40%;">.</td> <td style="width: 10%;">28. oldal</td> </tr> <tr> <td>23. »</td> <td>.</td> <td>30. »</td> </tr> <tr> <td>24. »</td> <td>.</td> <td>30. »</td> </tr> <tr> <td>25. »</td> <td>.</td> <td>31. »</td> </tr> <tr> <td>26. »</td> <td>.</td> <td>33. »</td> </tr> <tr> <td>27. »</td> <td>.</td> <td>34. »</td> </tr> <tr> <td>28. »</td> <td>.</td> <td>35. »</td> </tr> <tr> <td>29. »</td> <td>.</td> <td>36. »</td> </tr> <tr> <td>30. »</td> <td>.</td> <td>37. »</td> </tr> <tr> <td>31. »</td> <td>.</td> <td>38. »</td> </tr> <tr> <td>32. »</td> <td>.</td> <td>41. »</td> </tr> <tr> <td>33. »</td> <td>.</td> <td>42. »</td> </tr> <tr> <td>34. »</td> <td>.</td> <td>44. »</td> </tr> <tr> <td>35. »</td> <td>.</td> <td>47. »</td> </tr> <tr> <td>36. »</td> <td>.</td> <td>50. »</td> </tr> <tr> <td>37. »</td> <td>.</td> <td>51. »</td> </tr> <tr> <td>38. »</td> <td>.</td> <td>54. »</td> </tr> <tr> <td>39. »</td> <td>.</td> <td>56. »</td> </tr> <tr> <td>40. »</td> <td>.</td> <td>58. »</td> </tr> <tr> <td>41. »</td> <td>.</td> <td>60. »</td> </tr> </table>	22. Zsoltár	28. oldal	23. »	30. »	24. »	30. »	25. »	31. »	26. »	33. »	27. »	34. »	28. »	35. »	29. »	36. »	30. »	37. »	31. »	38. »	32. »	41. »	33. »	42. »	34. »	44. »	35. »	47. »	36. »	50. »	37. »	51. »	38. »	54. »	39. »	56. »	40. »	58. »	41. »	60. »
1. Zsoltár	3. oldal																																																																																																																											
2. »	4. »																																																																																																																											
3. »	5. »																																																																																																																											
4. »	6. »																																																																																																																											
5. »	7. »																																																																																																																											
6. »	8. »																																																																																																																											
7. »	9. »																																																																																																																											
8. »	11. »																																																																																																																											
9. »	12. »																																																																																																																											
10. »	13. »																																																																																																																											
11. »	15. »																																																																																																																											
12. »	16. »																																																																																																																											
13. »	16. »																																																																																																																											
14. »	17. »																																																																																																																											
15. »	18. »																																																																																																																											
16. »	18. »																																																																																																																											
17. »	19. »																																																																																																																											
18. »	21. »																																																																																																																											
19. »	24. »																																																																																																																											
20. »	26. »																																																																																																																											
21. »	27. »																																																																																																																											
22. Zsoltár	28. oldal																																																																																																																											
23. »	30. »																																																																																																																											
24. »	30. »																																																																																																																											
25. »	31. »																																																																																																																											
26. »	33. »																																																																																																																											
27. »	34. »																																																																																																																											
28. »	35. »																																																																																																																											
29. »	36. »																																																																																																																											
30. »	37. »																																																																																																																											
31. »	38. »																																																																																																																											
32. »	41. »																																																																																																																											
33. »	42. »																																																																																																																											
34. »	44. »																																																																																																																											
35. »	47. »																																																																																																																											
36. »	50. »																																																																																																																											
37. »	51. »																																																																																																																											
38. »	54. »																																																																																																																											
39. »	56. »																																																																																																																											
40. »	58. »																																																																																																																											
41. »	60. »																																																																																																																											

